

Hámos Imréné Csónakkiránduláson A Rokonokkal

Ezen van, akit ismerek, de nem mindenkit. Csónakkiránduláson vagyunk, lehet, hogy Göd, de lehet, hogy Vác. 1930 körül készülhetett a kép. Balra lent a férjem, Hahn Imre, mellette Oblath Andor, az unokatestvérem, mellette én, fent jobbra Oblath Jenő, Andor testvére, a többiek barátok. Az unokabátyáimmal gyakran összejöttünk. Mátyásföldön laktak ők is, közel volt a két ház, öt percre. Az unokabátyáim a férjem barátai voltak -- rokonok és barátok is. Szerettem őket nagyon, intelligens, művelt, olvasott emberek voltak. Érettségiztek. Akkor nagy szó volt, ha maturált valaki [lásd: esetleg érettségizettek aránya 1920 körül]. Ők még nem voltak akkor házasok. Sőt nagyon haragudtak a férjemre, mert ő volt az első ebből a társaságból itt a csónakban, aki nő. Volt csónakjuk, és volt közvetlenül az újpesti összekötő hídnál az első csónakház -- Magasházinak hívták a csónakház tulajdonosát --, ott bérelték a helyet a csónaknak. És ahogy kezdett jó idő lenni, mentek először lakkozni, rendbe tenni. Mikor már én is a társaságban voltam, mentünk rendbe hozni a csónakot, és minden hét végén szombaton fölmentek Vácre vagy Horányba, és én vonattal mentem vasárnap reggel utánuk, ugye akkor nem volt divat, hogy a menyasszony egy sátorban aludjon a vőlegényével. Aztán este meg haza. Ez volt minden hétvégén, amikor jó idő volt. Hogy pont ez a sport hogy jutott eszükbe, nem tudom, de a Jenő a Munkás Testedző Egyesületnek volt a tagja. A férjem is tagja volt ennek. Később aztán abbamaradt az evezés. Andor felesége nem volt kapható, úszni sem tudott, és nem is engedte volna, mert nagyon féltékeny volt. Aztán a Jenő meghalt 1936-ban. Jenő nekem is unokatestvérem, meg a férjemnek is. Nekem az anyám részéről, a Náci bácsinak, anyám testvérenek a gyereke, és az Imrénének is az anyja részéről, akinek a testvére, Lina néni lett a Náci bácsi felesége. Jenő 1903-ban született, és 33 éves korában vérmérgezést kapott, abba halt bele, nem volt még penicillin [A penicillint 1928-ban fedezte fel Fleming, de csak 1940-től tudták olyan mennyiségben előállítani, amely lehetővé tette a gyógyszerként való felhasználást -- A szerk.]. Érettségizett és tisztviselő volt, de nagyon sokáig állás nélkül volt. És mikor építkeztek Mátyásföldön 1930-ban vagy 1931-ben, ő volt az építésvezető. Notlen volt, és otthon lakott. Andor volt a Náci bácsi legidősebb fia. 1901-ben

született. Tisztviselő volt, azt nem tudom, hogy hol, de ő már nős volt. 1933-ban vagy 1934-ben nősülhetett, a fiuk, Péter 1935-ben született, és szintén kint él Ausztráliában. Pesten éltek, azt hiszem, a Tűzoltó utcában, de mikor a ház már fölépült, akkor ők is Mátyásföldön. Volt egy manzárdszoba és a fiatalok meg a kisfiuk fönt laktak a manzárdban. Andor 1945-ben halt meg tífuszban, állítólag tífuszoltástól. Mikor én hazajöttem, már nem élt.